

ED059

การพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

Personal Development on Classroom Research of Khon Kean Sports School,
Muang District, Khon Kaen Province, Thailand

ตามพ์ นาคอก¹ดร.กุลลาภ ปุริสาร²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครูผู้สอนกีฬาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ให้มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ตามกระบวนการการทำวิจัยใน ชั้นเรียน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการกำหนดปัญหาการวิจัย 2) ขั้นตอนการเขียนเค้าโครงการวิจัย 3) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล 4) ขั้นตอนการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล 5) ขั้นตอนการเขียนรายงานการวิจัย โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน ประกอบไปด้วยการวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) และใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 2 กลยุทธ์ คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการและแบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน ทำให้กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจในการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน จนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ จากผลการทำแบบทดสอบก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.85 หลังการประชุมเชิงปฏิบัติการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.43 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.08 และผลการประเมินงานวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.53

คำสำคัญ : การพัฒนาครู, การทำวิจัยในชั้นเรียน

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

² อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

Abstract

This research aimed to develop the sports teachers of the Khon Kaen Sports School, Muang District, Khon Kaen Province, Thailand to get knowledge and understanding of classroom research. Using action research for according to the process of doing research in 5 steps: 1) research problem formulation, 2) research writing, 3) data collection, 4) data processing and analysis and 5) writing report processes. Using 4 steps by action research: including planning, action, observation, and reflection. The 2 strategies for developing were) workshops and internal supervision. The simple group were 7 persons. Data collection instruments consisted of pretest and posttest after workshop with the classroom assessment form. Statistics used as follows: percentage, mean and standard deviation.

The results:

Teacher development on the classroom research at Khon Kaen Sports School, Muang District, Khon Kaen Province, Thailand, used by strategy workshop and internal supervision that made the purposive group get more knowledge in writing classroom research. As results of the pretest of workshop the average score were ($\bar{X}=9.14$) from a full 40 points (22.85%) and after the workshop the average score were ($\bar{X}=34.43$) from the full 40 points (86.08%) and the overall assessment results of classroom research at the good level ($\bar{X}=3.53$).

Keywords : Teacher development , Classroom Research

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนที่มี

ประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องอาศัยองค์การปฏิบัติ คือ สถานศึกษา ซึ่งหมายถึงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา (ธีระ รุญเจริญ, 2550) โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่ทำหน้าที่ในการสอน ครูจึงเป็นความหวังสูงสุดในการสร้างคุณภาพให้เกิดกับผู้เรียนและถือว่าเป็นบุคคล

ที่ได้รับความไว้วางใจมากที่สุดจากผู้ปกครองและประชาชนในการให้การศึกษาอบรมแก่บุตรหลานของเขา ครูจึงต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เกี่ยวกับศาสตร์การสอน ศาสตร์ของการเรียนรู้และศาสตร์ของสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์และก่อให้เกิดคุณภาพกับผู้เรียนได้อย่างเชื่อมั่นได้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544) ทั้งนี้ โลกในยุคปัจจุบันถือว่าผู้เรียนเป็นผู้มีความสำคัญมากที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนจึงต้องเน้นผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถเต็มศักยภาพ ครู จึงต้องอาศัยเทคนิคการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ อย่างหลากหลายและต้องเปลี่ยนมโนทัศน์ (Concept) เกี่ยวกับการเรียนการสอนใหม่ โดยให้ครูมีบทบาทเป็นครุนักวิจัย (Teacher research) กล่าวคือ ใช้งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ (ประวิตร เอรารวรรณ์ , 2545) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสื่อสารก่อให้เกิดข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นครูอาจารย์หรือผู้เรียนต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัย เพื่อทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ตลอดเวลา ครูอาจารย์ไม่สามารถ “บอกเล่า” ความรู้ให้กับผู้เรียนได้ “ทั้งหมด” การเรียนการสอนในยุค

ปัจจุบันจึงเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันระหว่างครูผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นการเรียนการสอนที่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันหาแนวทางการแก้ไขในกรณีที่เกิดปัญหา

งานของครูในแต่ละวันไม่ได้จบสิ้นตามเวลาที่เลิกงาน เวลาที่ครูใช้ในการทำงานมิได้มีเพียงแค่การทำหน้าที่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังต้องใช้เวลาในการทบทวนผลการทำงานของตนเองแต่ละวัน ว่าสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้น การประเมินผลตนเองจึงเป็นงานที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพครู

โดยแท้จริงแล้ว ผู้เป็นครูต่างก็ทราบดีถึงภาระหน้าที่นี้ แต่ด้วยระบบของการจัดการศึกษาที่ผ่านมา ไม่ได้ทำให้ครูมีการประเมินการทำงานของตนเองเท่าที่ควร การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่ต้องมีการปฏิรูปการจัดการศึกษาของประเทศอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนของครู

สาระในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในหมวด 6 เกี่ยวกับการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาต้องมีการประเมินผลภายในทุกปี และต้องพร้อมรับ การประเมินภายนอกในทุก 5 ปี นับเป็นการผลักดันให้ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารและครูอาจารย์ต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงตนเอง โดยเฉพาะผู้บริหารและครูอาจารย์ต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงตนเองโดยเฉพาะด้านการ

จัดการศึกษา ที่นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้เป็น
มนุษย์ ที่สมบูรณ์พร้อมทุกด้าน

นอกจากหมวด 4 ว่าด้วย แนวการจัด
การศึกษา มาตรา 30 ยังมีการกำหนดให้
สถานศึกษามีหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมให้ครูมีการทำ
วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ก็ยังให้ทำให้เห็นว่าแนว
การปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้
กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการ
ปฏิบัติงานของครูด้วยตนเอง การทำวิจัยปฏิบัติการ
ในชั้นเรียนจึงนับเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหา
แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะ
ปฏิบัติการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียน
การสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น
กระบวนการที่ต้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ
วิถีชีวิตการปฏิบัติจริงของครู มิใช่การแยกส่วนจาก
การสอนดังเช่นที่ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติกันในช่วงเวลา
ที่ผ่านมา (สุวิมล ว่องวานิช, 2559)

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอก
จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมิน
คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ปี พ.ศ. 2557
ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ที่ผู้วิจัย
ปฏิบัติการในตำแหน่งครูผู้สอนพบว่า มาตรฐาน
ด้านครู ครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการ
เรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียน
การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับพอใช้
และมาตรฐานด้านผู้เรียน “ผู้เรียนมีความสามารถ
ในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดไตร่ตรองและ
มีวิสัยทัศน์” อยู่ในระดับพอใช้ และมีข้อเสนอแนะ
ในการพัฒนาคือ ครูผู้สอนกีฬายังไม่ได้นำการวิจัย
ในชั้นเรียนมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง

ปัญหาคือครูผู้สอนกีฬายังไม่เข้าใจ ไม่มีความรู้
เกี่ยวกับการทำวิจัยที่ดีพอไม่มีเอกสารคู่มือเกี่ยวกับ
การทำวิจัย ไม่มีผู้ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำการทำ
วิจัย (รายงานการประเมินคุณภาพ รอบสอง
(สมศ.) โรงเรียนกีฬา จังหวัดขอนแก่น, 2557)

ผู้ศึกษาค้นคว้าในฐานะผู้ฝึกสอนกีฬา
รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนกีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น
จึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะพัฒนาให้
ผู้สอน สายกีฬา โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ได้มี
ความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อจะได้
นำการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอน
ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเป็น
บุคคลแห่งการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาครู
ให้สามารถแสวงหาความรู้ สร้างองค์ความรู้และใช้
ผลการวิจัยในชั้นเรียน พัฒนาการเรียนการสอนอยู่
ตลอดเวลา อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองสู่ครูมือ
อาชีพที่ใช้การวิจัยเป็นกระบวนการหนึ่งของการ
เรียนรู้ตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ ความ
เข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อพัฒนาครูให้สามารถทำวิจัยใน
ชั้นเรียนได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าจำนวน 7 คน
 2. ผู้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมจำนวน 3 คน
- ประกอบด้วย วิทยากร ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยในชั้น
เรียน และผู้บริหารโรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มุ่งพัฒนาครูด้านการทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่นโดยมีกรอบการศึกษา ค้นคว้าคือการประชุมเชิงปฏิบัติการประกอบด้วยกิจกรรมย่อยคือการทดสอบก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ การฟังบรรยายจากวิทยากรฝึกปฏิบัติ จากใบงานฝึกเขียนเค้าโครงและรายงานการวิจัยในชั้นเรียน การทดสอบหลังประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศติดตาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คือแบบทดสอบก่อนอบรมและหลังอบรม (Pre-test / Post-test) เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. แบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้คุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ การหาค่า IOC การหาค่าความยากง่าย การหาค่าอำนาจจำแนก และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนกีฬาจังหวัด

ขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สรุปผลวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่นทั้ง 7 คน ยังมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยที่ตีพิมพ์ ไม่มีเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการทำวิจัย ไม่มีผู้ให้คำปรึกษา และคำแนะนำการทำวิจัย โดยเฉพาะการเลือกปัญหาการทำวิจัย แต่ครูทุกคนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน และมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

- 2.1 การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนกีฬาจังหวัด พบว่า ก่อนการอบรมครูทำคะแนนได้ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.85 และหลังจากการอบรมครูทำคะแนนได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.43 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.08 นั่นแสดงว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น

- 2.2 การนิเทศภายในทำให้ครูมีความรู้และเกิดความเข้าใจในวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความมั่นใจและสามารถเขียนเค้าโครงวิจัย

ทำวิจัยในชั้นเรียนและเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าตอนแรกจะยังไม่เข้าใจดีนัก แต่หลังจากได้รับคำแนะนำ ช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญก็สามารถแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้รายงานวิจัยในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์

3. การประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

3.1 การศึกษาความถี่และความยาวของก้าวในการวิ่ง 50 เมตร ของนักกีฬากรีฑา โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

3.2 การพัฒนาทักษะการส่งบอลมือเดียวโดยใช้แบบฝึกเหนือไหล่ของนักกีฬาแฮนด์บอล โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

3.3 การใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการเสิร์ฟเซปักตะกร้อร่วมกับการทรงตัว ที่มีต่อผลทักษะการเสิร์ฟเซปักตะกร้อของนักเรียนชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

3.4 การพัฒนาทักษะการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในที่แม่นยำของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุ 14 ปี โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

3.5 การเปรียบเทียบความแม่นยำในการยิงประตูก่อนและหลังการฝึกโดยใช้แบบฝึกความแม่นยำในการยิงประตูของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุ 16 ปี โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

3.6 การฝึกความเร็วของการออกหมัดกับกระสอบของนักกีฬามวยสากล ระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

3.7 การสร้างความแข็งแรงของการเตะโดยใช้แรงต้านจากยางยืดของนักกีฬามวยไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

พบว่า ผลการประเมินงานวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 7 คน โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การตั้งชื่อเรื่องและประโยชน์ต่อการเรียนการสอน มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก การจัดเรียงเอกสาร มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ รูปแบบการพิมพ์ คำพิมพ์ผิด จำนวน ภาษา ข้อความการอ้างอิงในเนื้อหาการเขียนบรรณานุกรมและการอภิปรายผลการวิจัย มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ ดังนี้

ผลการศึกษาค้นคว้าโดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศภายใน การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ผลการศึกษา ระยะที่ 1 พบว่าจากการใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทั้ง 7 คนมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากผลการทดสอบความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการประชุม

เชิงปฏิบัติการ พบว่า ก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ ครูทำคะแนนได้ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.85 และหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการครูทำคะแนนได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.43 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.08 นั้น แสดงว่า ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นอย่างมาก แม้ว่า ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าจะมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำการนิเทศภายในเข้ามาใช้เพื่อพัฒนาและชี้แนะให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าให้เข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ปาริชาติ วรณทิพย์ (2555) พบว่า การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบึงเนียมบึงไคร่นุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายในทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาติ บุญปก (2555) พบว่า การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านกุดครองวิทยาคาร อำเภอตอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอนของ สรชัย พิศาลบุตร (2555) จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้นักกลยุทธ์ดังกล่าว ไปใช้ในการพัฒนาบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนอื่นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ

สายใจ พันธุ์ยางน้อย (2555) พบว่า การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองปิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ได้ใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการศึกษาระยะที่ 2 ใช้กลยุทธ์การนิเทศภายในในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ครูทั้ง 7 คน มีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความมั่นใจ และเขียนเค้าโครงวิจัย ทำวิจัยในชั้นเรียนและเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่า ตอนแรกจะไม่เข้าใจดีนัก แต่หลังจากได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญก็สามารถแก้ไข ปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องตามกรอบวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอนของ สรชัย พิศาลบุตร (2555) **ทั้งนี้ เพราะ** ผลการประเมินงานวิจัยในชั้นเรียนของครูทั้ง 7 คน โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับ ดี ค่าเฉลี่ย 3.53 แสดงว่า การนิเทศภายในส่งผลทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทั้งหมด สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ กัญญามาส สุดจริง (2556) พบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของ สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบรบือ อำเภอ บรบือ จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน ทำให้บุคลากรมี

ความรู้ ความเข้าใจและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของปิยะภรณ์ ภูขาว (2557) พบว่า การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติและการนิเทศภายใน ทำให้กลุ่มเป้าหมายทั้ง 8 คน มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ ภัทรพล ชัยสีดา (2559) พบว่า การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเทศบาล 2 ชำนาญอนุเคราะห์ สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองหนองคาย อำเภอเมืองจังหวัดหนองคาย โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศติดตามผล ทำให้ครูพัฒนาปรับปรุงการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีคุณภาพ

ผลจากการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยใช้การพัฒนาครู 2 ระยะ ทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจเป็นเพราะสาเหตุดังนี้

1. การใช้กลยุทธ์ประชุมเชิงปฏิบัติการในการให้ความรู้ในการให้ความรู้ในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการทำวิจัย 5 ขั้นตอน ของสรชัย พิศาลบุตร (2555) เน้นการให้ความรู้ทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ตามกรอบและขั้นตอน การทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ดังที่ วิลาวรรณ รพีพิศาล (2550) ได้ให้ความหมายการประชุมเชิงปฏิบัติการ “เป็น

วิธีการทางการสอนที่ประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายที่มีปัญหา และความสนใจตรงกันมาพบกับผู้ชำนาญการ หรือผู้เชี่ยวชาญในด้านที่เหมาะสมเพื่อที่จะนำความรู้และทักษะตลอดจน หนทางที่จะแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ โดยการศึกษาเป็นกลุ่ม ซึ่งโดยปกติมักจะพักรวมกัน และใช้เวลาการฝึกอบรมหลายวัน” ซึ่งสอดคล้องกับ สมคิด บางโม (2552) ได้ให้ความหมายว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นการฝึกอบรมที่ให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติจริง โดยทั่วไปจะมีการบรรยายให้ความรู้พื้นฐานก่อนแล้วจึงให้ลงมือปฏิบัติ อาจเป็นการฝึกการใช้เครื่องมือใหม่ๆ ประชุมเพื่อช่วยกันสร้างคู่มือ หรือประชุมเพื่อสร้างอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น การปฏิบัตินิยมให้รวมกันเป็นกลุ่มๆ มากกว่าปฏิบัติเป็นกลุ่มใหญ่ หรือรายบุคคล

2. การใช้กลยุทธ์การนิเทศภายในเป็นกระบวนการกำกับ โดยการให้คำปรึกษาติดตาม ส่งเสริมสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า ในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำ การกำกับติดตาม การนิเทศภายใน การเขียนเค้าโครงวิจัยในชั้นเรียน การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลงานในการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้การวิจัยในชั้นเรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรานี สงวนนาม (2552) ได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในว่า เป็นการนิเทศภายในสถานศึกษาดำเนินการโดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูตลอดจนบุคลากรภายในสถานศึกษาร่วมกันปรับปรุงงานด้านต่างๆ เป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน อันจะนำมาซึ่ง

คุณภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน ให้อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ซึ่งผู้ได้รับการนิเทศ ได้แก่ ครูผู้สอน และบุคลากรภายในสถานศึกษาทุกคน

โดยสรุป การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จึงเป็นการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น จึงจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องพัฒนา เพราะครูที่ทำหน้าที่สอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าโดยการสมัครใจครั้งนี้ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ การทำวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาครูครั้งนี้ จึงเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้ก้าวหน้าสู่ครูมืออาชีพ และสร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นอย่างมากที่นำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนา นักเรียนอีกทั้งสถานศึกษาได้ นวัตกรรมเพื่อรองรับการตรวจประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประกันคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรมีการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เนื่องจากการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้จริงตามความเหมาะสมอันเป็นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมในการจัดหาแหล่งเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยไว้บริการครูที่มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.3 การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาตัวครูและตัวผู้เรียนโดยตรง กล่าวคือเมื่อครูได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ครูสามารถเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการสอนแบบใหม่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ในระดับสูง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรตระหนักในความสำคัญและเห็นคุณค่าของการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรแสวงหาความรู้ด้านการทำวิจัย โดยเฉพาะการดำเนินการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research)

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนในทุกระดับชั้น เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในแต่ละระดับชั้น

2.2 ควรมีการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องในด้านต่างๆ ของนักเรียน โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในแต่ละด้าน

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

2.4 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาครูในด้านต่างๆ เช่น ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบโครงงาน แบบบูรณาการเป็นต้น เพื่อพัฒนาครูไปสู่ครูต่อไปมืออาชีพ

2.5 การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนจะต้องให้ความรู้ครูเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งการ

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนการประเมิน การวิจัย เพื่อให้ครูสามารถออกแบบนวัตกรรมและ เครื่องมือได้สอดคล้องกับงานวิจัย

บรรณานุกรม

1. จันทรานี สงวนนาม. (2552). เอกสารประกอบการเรียนการพัฒนาองค์กร. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
2. ประวิตเอราวรรณ์ (2545) การวิจัยปฏิบัติการ กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ
3. ปาริชาติ วรรณทิพย์. (2555). การพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านบึงเนียมบึงไคร่นุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 . รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
4. ปิยะภรณ์ ภูขาว. (2557). การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
5. พิษิตี ฤทธิจรรยา (2544) การวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้อัตนัติการวิจัยในชั้นเรียน.พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สถาบันตีวปัก,
6. ชีระ ริญเจริญ (2550) ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษา ยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
7. ภัทรพล ชัยสีดา. (2559). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเทศบาล 2 ชำนาญอนุเคราะห์ สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองหนองคาย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
8. โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น. (2557). รายงานการประเมินคุณภาพรอบสอง (สมศ.). ขอนแก่น : โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น.
9. สมคิด บางโม. (2551). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
10. สรชัย พิศาลบุตร. (2555). การทำวิจัยในชั้นเรียนรู้กันได้ใน 5 ชั่วโมง. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์
11. สายใจ พันธุ์ยางน้อย. (2555). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านหนองปลิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
12. สุชาติ บุญปก. (2555). การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนกุด

**ครองวิทยาคาร อําเภอดอนจาน
จังหวัดกาฬสินธุ์**

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

13. สุวิมล ว่องวานิช. (2559). **การวิจัย
ปฏิบัติการในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 18.